

I her opbygger, er jeres, så længe som I ønsker det.

Slagteriarbejderen i Sæby og maskinarbejderen i Hammel, som begge var fra Eksjugoslavi- en, var selvforsørgende. De arbejdede på almindelige vilkår, og de overholdt deres forældreansvar, men lige lidt hjalp det. Ud skulle de, og så virker en integrationskontrakt lidt ligeegyldig, for også de, der måtte leve op til den, taber i den sidste ende.

Det Radikale Venstre tror ikke på regeringens økonomiske tommelskrue over for indvandrere. Vi tror på en aktiv og videnbaseret integrationsindsats, og derfor ser vi gerne en rigtig resultat- løn til kommunerne, både når det gælder integrationskontrakten og beskæftigelsesindsatsen i almindelighed. Der tages hul på dette med de fremsatte lovforslag, og vi støtter, at der skabes en sammenhæng mellem en aktiv indsats og den kommunale refusion. Vi så dog hellere en egentlig resultatkontrakt, der sigtede på målet frem for på midlet.

Erklæringen om aktivt medborgerskab er rent ud sagt rendyrket signalpolitik. Erklæringen indeholder faktuelle fejl, eksempelvis punkt 5, som siger, at både mænd og kvinder har pligt til at uddanne sig, arbejde og betale skat og senere ret til at deltage i demokratiske processer. I Det Radikale Venstre ønsker vi arbejde og uddannelse til alle, men ligefrem at påstå, at dette er en forpligtelse for alle danskere, planlægger vi dog ikke, for det er jo rent vrøvl. Det samme gælder for retten til deltagelse i demokratiske processer, for de mennesker, som skal underskrive erklæringen, har jo f.eks. ikke stemmeret.

Hykleriet når nye højder, når der tales om vold og tvang mod ægtefæller og børn. Det Radikale Venstre ønsker en hård kurs mod ægtefælle- vold, men det er da helt usædvanlig blåøjet at påstå, at den ikke finder sted i Danmark, hvor der desværre er større risiko for at blive udsat for vold af en person, du kender, end af en fremmed. Planlægger regeringen at oplyse nyan- komne udlændinge om de af de såkaldt danske grundværdier, som det danske samfund selv har svært ved at leve op til, ikke mindst når det gælder mænds og kvinders ligestilling?

Erklæringen er udtryk for en dybt fordoms- fuld opfattelse af udlændinge. I bedste fald får den ingen effekt, men i værste fald styrker den det delte Danmark i ånd og ord, og effekt bliver der givetvis af den arbejdsmarkedspakke, som regeringen og Dansk Folkeparti nu sniger gen- nem Folketinget under dække af integrations-

forliget. Det sikkerhedsnet, der kendetegner den danske velfærdsstat, gøres mindre fintmasket, og ansvaret for egen velfærd privatiseres.

Det Radikale Venstre ønsker en massiv ind- sats for at få unge med anden etnisk baggrund end dansk op på samme uddannelsesniveau som resten af samfundet. Det store problem er det store frafald. Som vi ser forslaget om uddan- nelsespligt, vil det nærmest cementere et stort frafald, fordi det forpligter til at påbegynde en uddannelse. Men når rigtig mange ikke har kompetencen til at gennemføre en uddannelse, så hjælper det næppe med en økonomisk pisk til at søge, falde fra, søge på ny og da slet ikke, når de to vigtige forberedende forløb i produktions- skolerne og den forberedende voksenuddannel- se udelukkes.

Kl. 16.10

Vi giver gerne alle unge en uddannelsesga- ranti, men det skal følges af en forbedret vejled- ning, af brobygningsforløb, af en stærk folkesko- le med en bred 10. klasse, af en mere fleksibel ungdomsuddannelse, der kan tilrettelægges in- dividuelt, af lektiehjælp og forbedret løbende studievejledning på uddannelsesstederne.

Vi nærmer os jul, og vi ønsker os det gamle Venstre tilbage. Det var dengang, hvor uddan- nelse var en mærkesag. Til gengæld er vi positi- ve over for en bedre opfølgning af sygemeldte start- og kontanthjælpsmodtagere og for så vidt også over for den såkaldt nye chance til alle, hvor kommunerne skal vende sager, der har lig- get længe, for at få sat en indsats i gang. Vi har dog ved begge forslag en række betænkelighe- der ved de valgte modeller for deres gennemfø- relse.

Vores ubetinget største uenighed og den væ- sentligste årsag til, at vi ikke blev en del af inte- grationsforliget, er dog den foreslåede 300-ti- mers-regel, som bevirker, at kontanthjælp nu er noget, man optjener ret til. Det er en fundamen- tal ændring af en af velfærdssamfundets hjørne- stene. Alle mennesker kan få et 300-timers-arbej- de på 2 år, siger regeringen. Men også de ledige, som jævnfør beskæftigelsesministerens egen of- ficielle definition vurderes at have så væsentlige begrænsninger i kompetence og ressourcer, at den ledige ikke umiddelbart vil kunne indgå i jobfunktioner på det ordinære arbejdsmarked, den såkaldte gruppe 4, er omfattet.

Enhver mening med kategoriseringen forta- ber sig i påstanden om, at alle kan få arbejde, hvis de vil. Hvorfor gennemfører regeringen ikke det princip for alle kontanthjælpsmodtage-